

lønnede Personale ved Baneafdelingen, er blevet begrundet blandt andet med, at der ikke er blevet taget Hensyn til de paagældende Lønningsklasser ved Lønningsloven af 1908. Det er imidlertid ikke ganske rigtigt. Ganske vist blev der ikke ved selve Lønningsloven taget Hensyn til dem, men det er alle bekendt, at der i den næstfølgende Samling paa Tillægsbevillingsloven blev vedtaget et Beløb paa 460,000 Kr. netop til at forbedre de paagældende Tjenestemænds Løn. Det ærede Medlem fra Søndervinge (Rasmus Hansen) sagde forleden, at de 170,000 Kr., som Ministeren nu foreslaar bevilget til de paagældende Tjenestemænd, vil andrage en Lønningsforbedring paa 4—5 pCt. Jeg har ikke nærmere undersøgt, hvorvidt det er rigtigt, men hvis det er rigtigt, vil den Lønningsforbedring, de fik i 1908—09 paa 460,000 Kr., have andraget op imod 14 pCt. Det er ikke saa ganske lille en Lønforbedring, der blev ydet de paagældende ved den Lejlighed. Jeg maa give det ærede Medlem for Københavns 1ste Valgkreds (Wulff) Ret i hans Forstaaelse af det fra Dansk Jernbaneforbund foreliggende Andragende. Jeg kan heller ikke læse det paa anden Maade, end at de paagældende vil være tilfredse, naar de faar det Lønningstillæg, der her er Tale om, og desuden enten beholder den Fribefordring, de hidtil har haft, eller faar den ækvivaleret ved en yderligere Forhøjelse af Lønningstillæget. Jeg synes, det fremgaar ganske klart af Andragendet. Der staar i Begyndelsen, som jeg maaske maa oplæse, følgende: „Da vi af Finansudvalgets Betænkning har erfaret, at der ikke samtidig med de i denne under Nr. 8 fremsatte Forslag til Lønforbedringer for de maanedslønnede Depotarbejdere og det daglønnede Personale under Baneafdelingen er fremsat et Forslag, sigtende til at gennemføre Fribefordring af Levnedsmidler og Brændsel, saaledes som det formentlig er indstillet fra Generaldirektionen for Statsbanerne til Ministeriet, skal vi ved nærværende tillade os at andrage det høje Ting om, at der under Behandlingen maa blive stillet et saadant Forslag, eller at Tabet af denne Fribefordring ækvivaleres ved en Forhøjelse af Lønningsforbedringen for det paagældende Personale.” Jeg synes, det er ganske klart, at det af disse Udtalelser fremgaar, at hvis det Forslag, der er fremsat under Nr. 8 i Betænkningen, bliver vedtaget, vil de være tilfredse, hvis de desuden faar den Fribefordring, de hidtil har haft, eller faar den ækvivaleret ved en yderligere Forhøjelse af Lønningen. Det fore-

kommer mig, at Andragendet ikke kan forstaaes paa nogen anden Maade. Grunden til, at jeg for min Del og mine Meningsfæller i Finansudvalget er gaaet med til at indrømme denne Fribefordring for Levnedsmidler, er den, at det forekommer os, efter hvad der er dokumenteret, at de paagældende Tjenestemænd har en berettiget Forventning om, at denne Fribefordring vil blive dem indrømmet. Hvis det ikke havde været Tilfældet, vilde jeg for min Del, som jeg ogsaa udtalte, da jeg forleden havde Ordet, ikke have været saa tilbøjelig til at indrømme denne Fribefordring.

Det ærede Medlem fra Rønne (Maegaard) har udenfor Betænkningen stillet et Ændringsforslag om, at der af en 3-aarig Bevilling paa 150,000 Kr. ydes et Beløb paa 50,000 Kr. som Tilskud til Forbedring af Trafikforholdene i Allinge Havn. Jeg maa selvfølgelig forbeholde mig at høre, hvad den højtærede Minister siger til dette Ændringsforslag, og kan i hvert Fald ikke paa nærværende Tidspunkt give noget Tilsagn om, hvorledes Finansudvalget vil tage paa dette Spørgsmaal. Jeg kan kun give et Tilsagn om, at Spørgsmaalet skal blive taget op til Overvejelse i Finansudvalget mellem anden og tredje Behandling. Jeg tør ikke nu sige noget om, hvordan denne Overvejelse vil falde ud. Det vil ganske sikkert ogsaa i nogen Grad komme til at bero paa, hvordan den højtærede Minister tager paa dette Forslag. Det er vel ogsaa Forudsætningen fra Forslagsstillerens Side, at naar Ministeren har udtalt sig om Ændringsforslaget, vil han tage det tilbage, og det vil jeg ogsaa tilraade ham.

Til § 26 er der af et Mindretal stillet et Ændringsforslag — det skulde jeg maaske have omtalt først — om, at en Tekstanmærkning, vedrørende Asaa-Banen, skal udgaa. Det er et meget aparte Forslag, der her er stillet. Det vil jo, hvis det vedtages, føre til, at Asaa-Banen ikke vil kunne blive bygget. Det Forslag til en Anmærkning, der er stillet paa selve Finanslovsforslaget, vil i al Almindelighed kun blive betragtet som værende af formel Natur. Naar der her i Tinget er vedtaget en Bane paa lovlige Vis, og Beløbene til denne Bane er tegnede, og alt foreligger klart til Banens Bygning, er der ingen, der i Virkeligheden kan vente, at en saadan Tekstanmærkning som den foreslaaede ikke skulde blive vedtaget. Jeg vil da ogsaa nok se det, inden jeg tror det, at denne Tekstanmærkning skulde blive udstemt. Forholdet er det, at Asaa-Banen blev vedtaget paa Jernbaneloven af 1908, det blev vedtaget, at den skulde